



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5808/2018
30.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Јанковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Тања Раденковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6046/17 од 24.09.2018. године, у седници од 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6046/17 од 24.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1900/2017 од 12.07.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље да се тужени обавезе да јој на име закупа булдожера описаног изреком у периоду од 20.06.2005. године до 10.04.2006. године исплати 98.500 евра, да јој на име закупа багера описаног изреком за период од 26.06.2005. године до 20.09.2006. године исплати 168.425 евра, да јој на име трошкова поправке багера исплати 7.000 евра и на име трошкова поправке булдожера 12.000 евра, све у динарској противвредности по куповном курсу НБС на дан исплате, са припадајућом каматом од 23.09.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 281.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6046/17 од 24.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...87/18), који се примењује на

основу члана 506. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињену пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била власница СГРЗ „АА“, а на основу њеног овлашћења, њен супруг ВВ је са туженим закључио усмени уговор о закупу булдожера и багера за период од 26.06.2005. године до 19.12. исте године. Према усмено постигнутом договору, тужени је био у обавези да за ангажованост машина плаћа 1000 евра дневно, а тужили је исплату требало да врши једном месечно, с тим што је трошак ангажовања машиниста и горива падао на терет тужиле. Утврђено је да је тужени делимично извршио своју уговорну обавезу плаћања закупнине машина тако што је дана 26.07.2005. године тужили исплатио 15.000 евра, августа исте године 10.000 евра и новембра исте године 2.000 евра, што укупно износи 27.000 евра. По истеку уговорног периода, тужени је наставио да користи наведене машине, а утврђено је да је супруг тужиле булдожер преузео 10.04.2006. године, а багер 20.09. исте године. Обе машине су по преузимању биле у неисправном стању, те је за њихову поправку у овлашћеном сервису тужила платила 19.000 евра. Узимајући у обзир да је тужени користио багер 315 дана, а булдожер 196 дана, и након одбијања трошкова за машинисте и гориво, као и износ који је тужени исплатио, за коришћење ових машина остао је неисплаћен износ од 186.300 евра на име коришћења багера и 103.400 евра на име коришћења булдожера. Тужба у овом предмету поднета је 23.09.2009. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је тужбени захтев тужиле да се тужени обавезе на исплату неисплаћеног износа закупа наведених машина одбијен због застарелости потраживања.

Према члану 375. Закона о облигационим односима, потраживање закупнине, било да је одређено да се плаћа повремено, било у једном укупном износу, застарева за три године.

У конкретном случају, уговор о закупу грађевинских машина био је закључен за период од 26.06.2005. године до 19.12.2005. године. С обзиром да је тужба поднета 23.09.2009. године, произилази да је протекао законски рок од три године прописан цитираном законском одредбом, па је потраживање тужиле застарело.

У периоду од истека уговора о закупу 19.12.2005. године, тужени је наведене грађевинске машине неовлашћено користио до њиховог преузимања од стране супруга тужиле, за који период би тужила могла захтевати да јој тужени надокнади корист коју је имао од употребе ствари, у смислу члана 219. ЗОО, у ком случају је предвиђен десетогодшњи рок застарелости. Међутим, тужила није предложила извођење доказа вештачењем на околност висине потраживања у овом периоду, у смислу члана 259. ЗПП, па је у овом делу њен тужбени захтев неоснован из разлога што није доказала висину потраживања, као ни висину потраживања накнаде штете по основу поправке

наведених грађевинских машина, с обзиром да у току поступка тужиља није доставила рачуне о њиховој поправци.

Ревизијом тужиље се неосновано указује на недостатак активне легитимације, с обзиром да је другостепени суд правилно оценио постојање активне легитимације, коју оцену прихвата и ревизијски суд. Неоснован је такође и ревизијски навод да је застарелост потраживања требало оценити применом члана 376. став 1. у вези члана 154, 155. и 180. ЗОО. Осталим наводима ревизије, оспорава се оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, због чега се ревизија не може поднети, према члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић